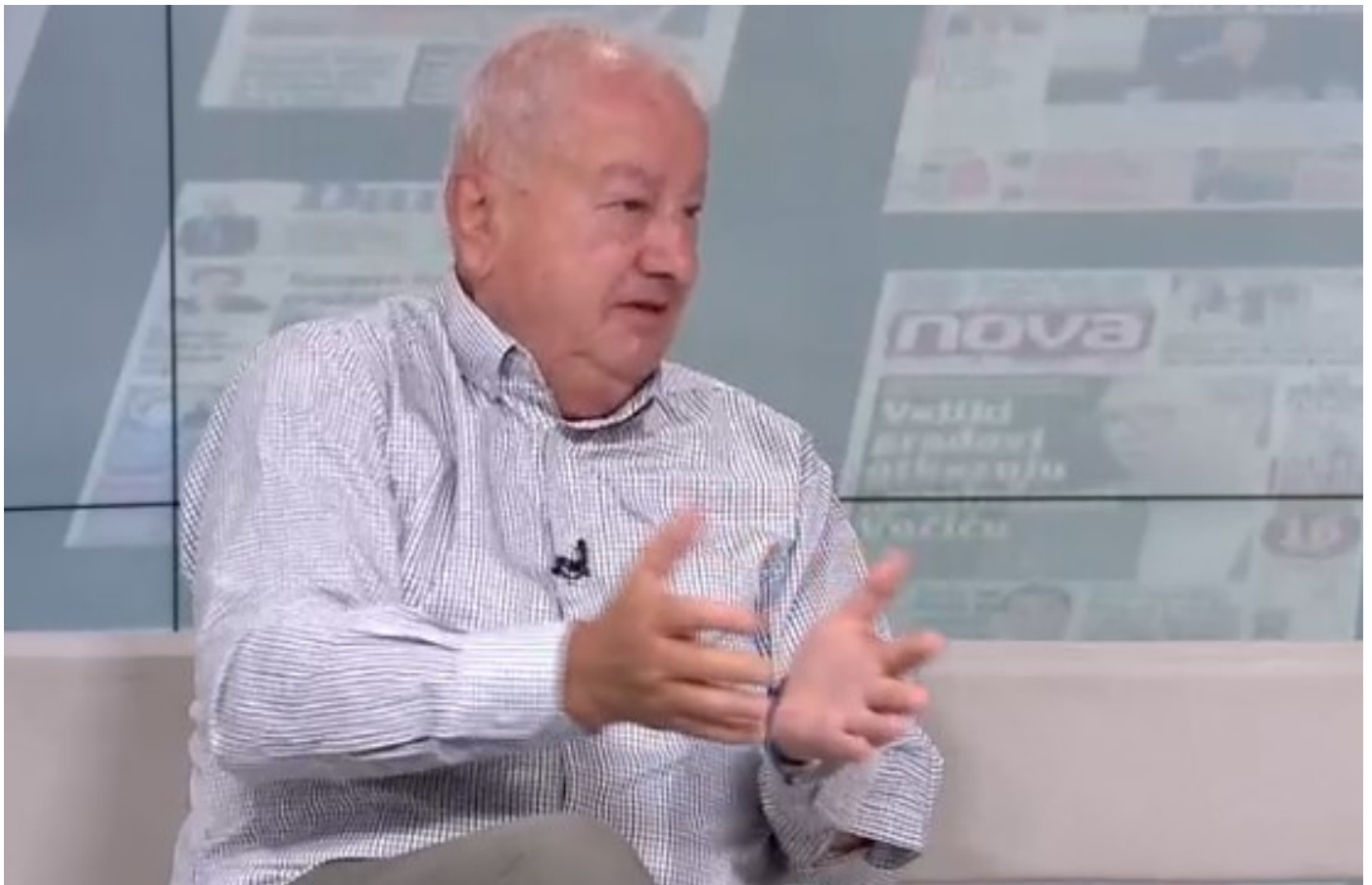

Односи Србије и Кине описују се као „челично пријатељство“, а једне новине су кинеском председнику Си Ђинпингу пожелеле добродошлицу на кинеском језику. Професор Филозофског факултета у пензији и економиста Миодраг Зец напомиње да је Кина озбиљна држава и да ту постоје интереси, а да је о љубави између две државе немогуће, чак и непристојно причати.

Љубав између Кине и Србије била би као љубав између слона и миша, сликовито објашњава професор Зец и додаје да то постоји само у стриповима. А како миш може да заврши у таквој љубави – завршиће како једино завршити може и мора, додаје Зец.

„Ми смо народ који се лако заљубљујемо, па се лако разочаравамо. Ми смо подигли споменик захвалности Француској. Е сад смо одједном у сукобу са Французима. Стално тражимо неку љубав на даљину. Кина је важна држава, ту спора нема. Све државе,

нарочито велике, поштују само своје интересе. Одакле то да држава воли државу, или да држава воли један народ, али то пролази“, рекао је Зеџ у Новом дану на Н1.

Додаје да се може говорити о интересима једне и друге стране, а да ми можемо анализирати који су наши а који кинески интереси, и да ли смо ми наше остварили.

Описујући Кину као државу, Зеџ напомиње да је она једна велика мистерија, али и „највећи добитник краја века“.

„Глобализација је смишљена да цементира поредак Сједињених Америчких Држава и Европе, а испоставило се да је највећи добитник Кина“, истакао је гост Новог дана.

Кина има све време овога света, она рачуна на векове. Америка се храни људским капиталом који долази споља и који можеш да пробеш. Питање је колико ће то трајати. Кина има резервоар изнутра, да пошаље хиљаде људи на школовање а да се они врате назад.

„Кина није колонизатор, сами смо их звали, сами смо им дали“

Он објашњава да Кина није колонизатор Србије, јер овде није дошла насилно. „Ми смо их звали и ми смо им дали“, подсећа Зеџ.

„Зашто ми нисмо могли, или нисмо хтели никада решити питање да имамо рационални систем Бора. То је највећи ресурс Србије. Ми смо се показали, или је вођа рекао, ми не можемо ништа да урадимо, морамо дати другима и дали смо Кинезима који сада остварују фантастичне резултате. Када се хвале да је експлодирала размена са Кином, то је да Кинези тргују сами са собом. Извозећи руду подижу то пошто је формално из Србије, међутим то је кинеска ствар“, напомиње професор Зеџ.

Говорећи о кинеском присуству у Србији, он каже да та земља има интерес да уђе у

Европу, а да су Србија и Мађарска улазне капије. Подсећа да је Кина купила луку у Пиреју и да им сада треба пруга, којом ће се превозити кинеска роба.

„Мађари су унутар европске заједнице, они роваре изнутра, а ми смо споља. И ми смо добили гуме, а они ће као аутомобиле“, каже Зеџ.

Додаје да је суштина у томе што је Кина искористила то да научи како се производе ствари које имају највећу вредност по јединци масе.

„Колико кошта кило ајфона, колико кошта кило чипова, а колико кошта кило гума. Индустрија прављења гума је стара 200 година“, рекао је Зеџ објашњавајући зашто Кина у Србији производи гуме, а не мобилне телефоне.

Када је у питању посета кинеског председника Србији, гост Новог дана каже да он има свој геостратешки интерес и долази на те две капије. Додаје да Кина у Европи нема велике послове као овде и да није добила да ради брзу пругу између Берлина и Париза, већ између Будимпеште и Београда.

„Они су рационални. Ем им геостратешки одговара, ем је рентабилно, а ми стварамо илузију да иза нас стоји неко велики, да се са нама није шалити. Ми имамо страшну потребу као држава да се нађемо у друштву великих“, истакао је Зеџ.

Прва европска земља у коју је Си дошао на овој турнеји била је Француска. Зеџ објашњава да француски председник Емануел Макрон „као галски петао има жељу да кукуриче раније“ и додаје да је састанку с кинеским председником присуствовала и председница Европске комисије Урсула фон дер Лајен.

(Н1)